

ZIMSKI SNEŽNIK

Snežnik je v tišini zime videti kot speči velikan. Sneg ga pokrije z mehko, belo odejo, ki duši vsak zvok in ustavi čas. Drevesa stojijo mirno, obtežena s kristali, kot bi čuvala skrivnosti gora.

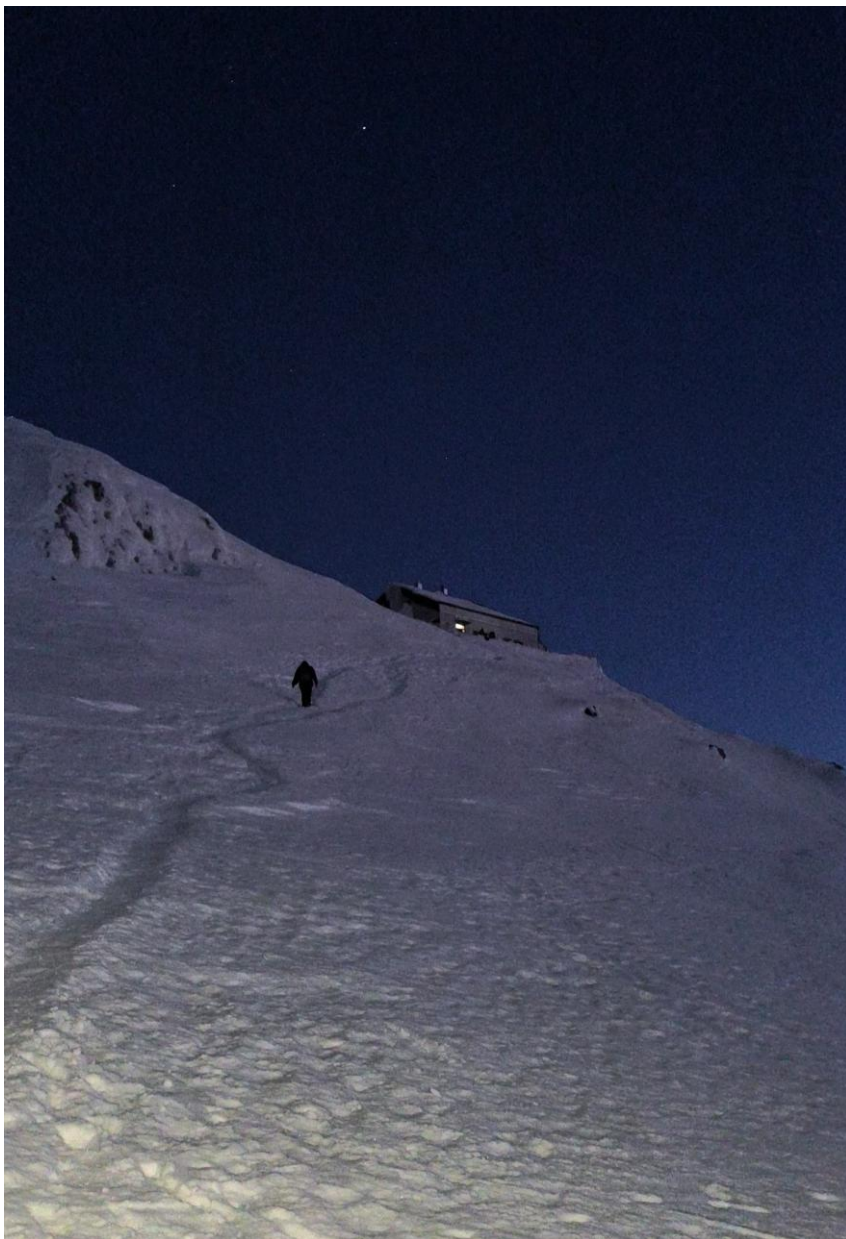
Vsaka stopinja v snegu pripoveduje svojo zgodbo – o pogumu, o mrazu, o lepoti, ki jo razumejo le tisti, ki se podajo v to belino. Nad vsem pa vlada mir, globok in neskončen, kot da se svet za trenutek ustavi.

Snežnik pozimi ni le gora. Je občutek. Je tišina, ki govori.

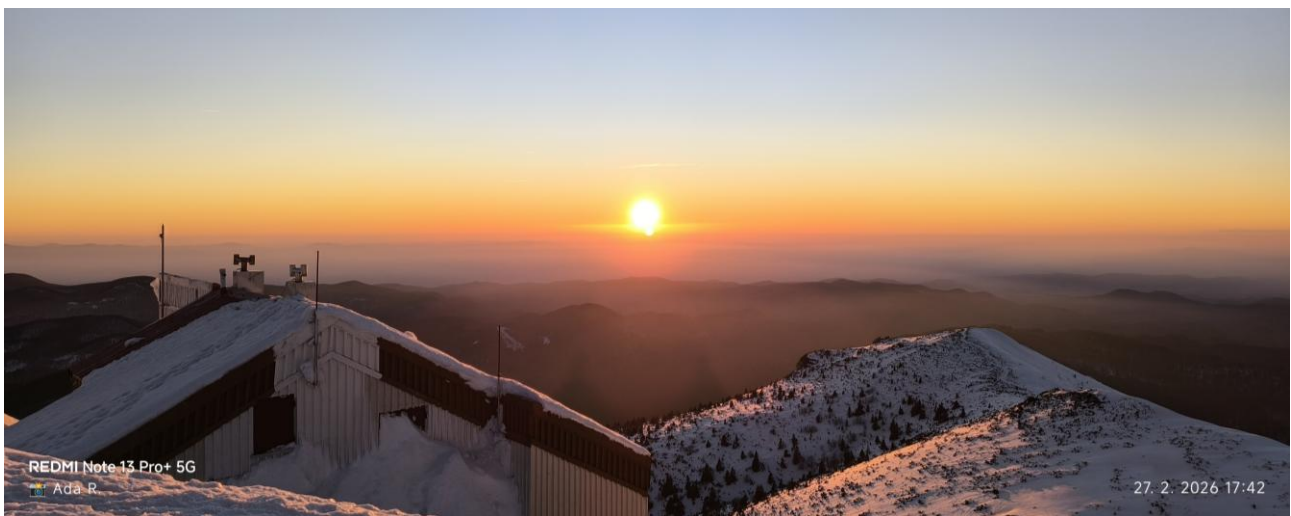

Sneg na Snežniku leži kot mehka, nedotaknjena odeja, ki poudarja njegovo surovo lepoto in tišino. Vsak korak v tej belini za sabo pušča sled, ki hitro izgine, kot da gora sama varuje svojo spokojnost.

Sonce se počasi spušča za obzorje, njegove zadnje zlate sledi pa se lomijo na bleščeči belini Snežnika. Sneg tiho prekriva pokrajino, kot bi želel ohraniti ta trenutek večnosti, miru in veličine. V tem prepletu tišine in svetlobe se zdi, da se čas za hip ustavi – in Snežnik, ovit v zimsko pravljico, ponosno bdi nad svetom, ki se potaplja v večerni somrak.

Ada Rutar